

Acord del Ple de l'Ajuntament

Fonament

Atès que Catalunya viu avui una situació d'emergència social, per l'augment de l'atur i la pèrdua de l'habitatge, l'increment de les desigualtats i l'augment de la pobresa. A Catalunya el 21,9% dels catalans i catalanes viuen amb rendes inferiors al llindar de la pobresa i la taxa de pobresa infantil se situa en un 28%, 232.300 llars no disposen de cap ingrés -un increment del 48% respecte el 2010-, que la taxa d'atur se situa en un 22,6% i la juvenil en un 51,59% i que cada dia 100 persones perden la prestació d'atur i es produeixen 102 desnonaments a Catalunya.

Atès que avui tothom pot caure en situació de pobresa i que el context actual afavoreix que apareguin nous perfils de pobresa, fent que amb el temps el que era un problema d'origen laboral acabi sent un problema d'atur de llarga durada que es cronifica i acaba esdevenint un problema social.

Atès que és evident que la pobresa té un component estructural - en ple creixement econòmic la taxa de pobresa no va baixar del 17%- però lligat a un model socioeconòmic que arrossega un important dèficit social, un subdesenvolupament social com a conseqüència del retard en el desenvolupament de l'Estat del benestar i la feblesa de les polítiques socials. La pobresa no té una arrel únicament econòmica, sinó que està relacionada amb altres factors com l'habitatge, la salut, la formació o l'educació i la cultura; polítiques públiques que han patit retallades substancials els darrers anys.

Atès que l'any 1990, per mitjà del Decret 144/1990, modificar pel Decret 213/1991, es va establir el Programa Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció (PIRMI) amb la finalitat de fer possible la inserció social i laboral de les persones afectades, programa que va ser actualitzat l'any 1995 amb el Decret 228/1995, de 25 de juliol, que l'any 1997 s'aprova la encara vigent Llei 10/1997, de 3 de juliol, de regulació de la renda mínima d'inserció, que ha estat objecte de diverses modificacions, destacant la darrera de 2011 que ha reduït substancialment el nombre de persones beneficiàries del programa.

Atès que la pèrdua de l'habitatge de residència habitual és avui un problema que afecta a moltes famílies catalanes i també de la nostra ciutat, i que cal impulsar mesures d'allotjament d'urgència mentre es concreten aquelles de caràcter més transformador encaminades a donar solucions a mig i llarg termini en l'àmbit de l'habitatge.

Atès que el Dret a l'Alimentació és un dret humà reconegut internacionalment (article 25 de la Declaració Universal dels Drets Humans) amb totes les implicacions que se'n puguin derivar en el plàno, polític, jurídic i econòmic per tal de reaccionar davant el problema de la fam i assegurar una distribució equitativa dels aliments.

Atès que és prioritari conscienciar a la ciutadania vers els malbaratament ferotge d'aliments, vers la contradicció de tenir persones que no tenen cobertes les necessitats bàsiques d'alimentació. Encara avui un gran nombre de comerços, principalment cadenes i superfícies mitjanes i grans d'alimentació, retiren i llencen

aliments en bon estat, seguint les exigències dels mercats, els hàbits de consum, defectes d'envasat i les normatives de caducitat i de consum preferent.

Atès que actualment l'increment dels costos del manteniment i dels subministres de la llar s'han incrementat mentre la renda disponible de les famílies s'ha vist reduïda dràsticament, i que no existeix un preu social en els subministraments mínims d'aigua i energia -per enllumenat, calefacció i per cuinar, ni la prohibició a les empreses subministradores de tallar la llum, l'aigua o el gas si s'acredita insuficiència d'ingressos.

Atès que mentre ajuntament i entitats socials han hagut d'incrementar les partides d'ajudes destinades a una urgència social i concretament les referides al pagament de factures de gas, electricitat i aigua, les grans companyies de subministrament continuen obtenint beneficis milionaris i ordenant el tall de subministres per deutes irrisoris. L'abordatge del problema de la pobresa sembla haver quedat a Catalunya en mans dels ens locals i del tercer sector social i que els Ajuntaments o els Consells Comarcals són la porta d'accés als serveis socials i als ajuts bàsics o d'urgència social, i que són els treballadors i treballadores Socials dels Serveis Socials Bàsics els professionals responsables de l'atenció, suport i valoració dels casos de pobresa i/o urgència social i qui millor coneix la problemàtica de la pobresa a casa nostra.

Atès que el Document de Bases del Pacte per a la Lluita contra la pobresa a Catalunya esmenta com un dels eixos de treball per a la lluita contra la pobresa la cobertura de les necessitats bàsiques d'alimentació.

Atès que la societat civil catalana està impulsant, mitjançant una LLP, la creació d'una Renda Garantida de Ciutadania (Prestació econòmica de caràcter universal per a qui acrediti uns ingressos inferiors a l'IRSC (569€ mes) per avançar en la desmercantilització de les persones, i que tothom pugui viure sense risc de pobresa, més enllà dels vincles amb el mercat de treball. Considerant així aquesta renda bàsica com un nou dret social de ciutadania: el dret a l'existència digna per mitjà de la seguretat en l'ingrés.

Atès que en aquest context d'urgència social es fa necessari la superació i l'adaptació de l'estructura legislativa Catalana per formular una Llei del Mínim Vital Garantit, una llei que asseguri que totes les persones sense ingressos estables que es trobin en situació de risc de pobresa o exclusió social tindran assegurada la cobertura de les necessitats bàsiques en els aspectes essencials per a una vida digna. Una llei, per tant, que determini i desenvolupi els quatre eixos que configuren el Mínim Vital Garantit i el conjunt de mesures de rescat social que es consideren imprescindibles en aquest moment, i que, en síntesi són:

- 1.La Renda Garantida de Ciutadania en els termes previstos en l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- 2.L'accés a aliments saludables necessaris per a la subsistència; la millora i potenciació de la distribució d'aliments i l'aprofitament de productes consumibles però no comercialitzables.
- 3.La disponibilitat dels subministraments mínims bàsics d'aigua i energia - per enllumenat, calefacció i per cuinar - en terme d'habitabilitat, salubritat i higiene.
- 4.La disponibilitat d'un habitatge o un allotjament digne, en cas de pèrdua de l'habitatge per raons d'insuficiència de recursos o de desnonaments.

Exp.: 2013003872 - C. 10.025.073

Per totes aquestes raons el Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa proposa l'adopció dels següents acords:

Proposta d'acord

PRIMER.- Sol·licitar al Parlament de Catalunya l'elaboració i aprovació d'una Llei del Mínim Vital Garantit, una llei que assegurï que totes les persones tindran assegurades les necessitats bàsiques en els aspectes essencials per a una vida digna: alimentació, ingressos mínims, habitatge i subministraments principals (aigua, gas i electricitat), dirigida a persones sense ingressos estables que es trobin en situació de risc de pobresa i exclusió social.

SEGON.- Expressar el suport de l'Ajuntament de Girona a què es trameti la Iniciativa Legislativa Popular. (ILP).

TERCER.- Donar suport al procés de recollida de signatures de l'esmentada ILP.

QUART.- Donar trasllat d'aquests acords als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la Comissió Promotora de la ILP de la Renda Garantida de Ciutadania, a la FMC i ACM, a Entitats Catalanes d'Acció Social, a la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya i a les entitats de la ciutat.

Això no obstant, el Ple, amb superior criteri acordarà.

Girona, 20 de març de 2013

El portaveu del grup municipal ICV-EUiA-E

Joan Olòriz Serra

DILIGÈNCIA: Per fer constar que el Ple de la Corporació, en sessió ordinària del dia 26 de març de 2013, va aprovar la present moció.

Compleixi's,
L'alcalde

Certifico,
La secretària

